

Be/KJH

R.II. j.nr. 21.S.38

Den 13. september 1976

N o t i t s

til

P.III.

Besøg af sydkoreansk præsident-
rådgiver, Mr. Kyong Won Kim:
Danske adoptioner af sydkore-
anske børn.

1. Ambassaden for Korea, p.t. Tokyo, har i telex nr. 173 af 8. september 1976 in fine nævnt, at det måske kunne være nyttigt kort at omtale spørgsmålet omkring danske adoptioner af børn fra Korea for Mr. Kim og i denne forbindelse på ny udtale forhåbningen om, at den diskrimination i behandlingen af adoptioner, som de skandinaviske lande gennem det sidste halvandet år har været udsat for fra koreansk side, sammenlignet med andre lande, der modtager koreanske adoptivbørn, vil blive bragt til ophør.

2. Efter at i alt ca. 2000 sydkoreanske børn i årene 1968-1974 var blevet adopteret af familier i Danmark, således alene i 1973-74 5-600 pr. år, traf de sydkoreanske myndigheder i november 1974 uden forudgående varsel beslutning om, at sådan adoption til Danmark, Norge og Sverige i fremtiden skulle gøres betinget af, at de vordende adoptivforældre selv rejste til Sydkorea og opholdt sig dér under adoptionsarrangementets afsluttende fase. Undtaget fra bestemmelsen var alene de ca. 130 adoptionsforhold, om hvis konkrete gennemførelse aftale allerede var truffet.

Da en rejse af denne art til Sydkorea måtte påregnes at ville være særdeles bekostelig, ville opfyldelsen af en sådan betingelse for den overvejende del af de kommende adoptanter i realiteten udgøre en uoverstigelig hindring for adoptionernes gennemførelse.

De sydkoreanske myndigheders beslutning om at indføre denne restriktion, der alene omfattede skandinaviske adoptioner, udsprang formentlig af en række, til dels politiske, motiver. I den officielle forklaring angaves

restriktionen dog som foranlediget af de rygter, der fra nordkoreansk side skulle være blevet udspreedt i de skandinaviske lande om, at Sydkorea på grund af landets ringe sociale forhold "solgte" småbørn til Skandinavien, hvor rygterne herom angiveligt skulle have fundet en vis grobund.

3. Efter at tre journalister fra Sydkorea i april måned 1975 havde aflagt besøg i Danmark (samt i Sverige og i Norge), fremkom der i den koreanske presse og fjernsyn positive fremstillinger af de forhold, hvorunder koreanske adoptivbørn levede i Danmark og de andre skandinaviske lande.

Ambassaden i Tokyo opfordrede gentagne gange de koreanske myndigheder til at ophæve det ovenfor nævnte de facto stop for adoptioner til Danmark.

4. I en note af 10. december 1975 meddelte Koreas hervedværende ambassade, at adoptioner af koreanske børn til Skandinavien med virkning fra den 15. oktober 1975 kunne ske på bl.a. følgende vilkår:

- a) adoptionerne skulle formidles af godkendte koreanske og danske organisationer,
- b) det månedlige antal adoptioner måtte ikke overstige 20 børn, og
- c) adoptionstilladelse ville ikke blive givet til familier, der bestod af mere end 5 børn, heri inkluderet adoptivbørn.

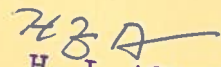
Ambassaden i Tokyo indberettede i december 1975, at de pågældende bestemmelser var diskriminerende imod de skandinaviske lande, for så vidt som der ikke over for andre lande var indført tilsvarende kvotebegrænsninger.

Kvotebegrænsningen er senere modificeret derhen, at børn, som personlig afhentes af adoptanterne i Korea, falder uden for kvoten, hvilket også gælder fysisk handicappede børn.

5. Justitsministeriet, der er ressort for adoptionssager, har fået forelagt Tokyo-ambassadens forslag om at nævne den koreanske kvotering af adoptioner for Mr. Kim. Efter at have forespurgt de danske adoptionsformidlere ("Adoption Center" og "Glemte Børn") har justitsministeriet telefonisk meddelt, at de månedlige kvoter blev fuldt udnyttet.

Såfremt lejlighed byder sig dertil under samtalerne med Mr. Kim, henstilles det, at man opfordrer de koreanske myndigheder til at tage spørgsmålet om ophævelse af den ovenfor nævnte kvotering af adoptioner fra Korea op til fornyet overvejelse.

R.II., den 13. september 1976

H. J. ASSING